

Ὁ γύρος τοῦ θριάμβου

Τὸ κατέβασμα ἦταν δύσκολο. Τὸ ἀνέβασμα εἶναι εὐκολο. Ὅσοι πειράζονται ἀπὸ λογισμούς ὀλιγοπιστίας γιὰ τὴ βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως, ἄς δοῦν τὶς ἀπλές εἰκόνας, πού ὁ Χριστός χρησιμοποιοεῖ γιὰ τὴν Ἀνάστασι.

● **Χριστός ἀνέστη!** Λέει ἡ ἀνοιξις. Ὁ σπόρος πέφτει στὴ γῆ (Ἰωάν. ιβ' 24). Χάνεται. Τὴν ἀνοιξι γίνεται ἡ ἀνάστασις του. Ἐνας πέφτει, πολλοὺς καρπούς φέρνει. Ἐτάφη καὶ ὁ Χριστός. Καὶ ἀναστήθηκε, γεμᾶτος καρπούς. Ὅλοι εἴμαστε καρποί, παιδιά τῆς ἀναστάσεως.

● **Χριστός ἀνέστη!** Λέει ἡ γέννησις κάθε παιδιοῦ. Ἀπὸ τὸν τάφο τῆς κυοφορίας ξεπετιέται ἕνας νέος ἄνθρωπος. «Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει... Ὁ ὅταν δέ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον» (Ἰωάν. ιστ' 21). Κυοφορία ἢ παρούσα ζωὴ. Θὰ ξεπεταχτοῦμε τὴ στιγμὴ τῆς κοιμήσεώς μας στὴ νέα ζωὴ.

● **Χριστός ἀνέστη!** Φωνάζει λαμπερὰ ὁ ἥλιος σὲ κάθε ἀνατολὴ του. Κάθε δύσις εἶναι μιὰ ἀνατολή. Ἐδυσε γιὰ λίγο ὁ Χριστός πάνω στό Σταυρό. Μὰ ἦρθε ἡ μεγάλη ἀνατολή, πού δέν ἔχει δύσι. «Οὐκέτι ἀποθνήσκει» (Ρωμ. στ' 9).

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ὁ θρίαμβος. Εἶναι ὁ γύρος τοῦ θριάμβου. Περνάει ὁ Νικητής. Ἐμεῖς τὸν ζητωκραυγάζουμε: **Χριστός ἀνέστη!** Καὶ Ἐκεῖνος μᾶς καλεῖ: Ἐλᾶτε ὅλοι μαζί μου! Θὰ θριαμβεύετε (Κολοσ. β' 15) γιὰ πάντα ζωντανοί.

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι **Μετάβασις**: Διαβαίνουμε ἀπὸ τὴ θλίψι στὴ χαρὰ. Ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωὴ.

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι **Μεταβολή**: Ὅλα μεταβάλλονται. Οἱ ἁμαρτωλοὶ γίνονται ἅγιοι. Οἱ δοῦλοι, ἐλεύθεροι. Χριστός Ἀνέστη: **Ζήτω ἡ ἐλευθερία!**

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι **Μετάνοια**: Μᾶς φοράει καινούργια ροῦχα. «Ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν (Ρωμ. στ' 4).

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι **Μεταδοσις**: Ἐνας ἀνάβει τὴ λαμπάδα. Καὶ ἀμέσως μεταδίδει τὸ φῶς καὶ στίς ἄλλες λαμπάδες. Ἡ ἁμαρτία εἶναι κολλητικὴ ἀρρώστια. Ἡ Ἀνάστασις εἶναι **μεταδοτικὴ ζωὴ**.